

ת"פ 20439/05/15 - מדינת ישראל נגד פאלח חוראני

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 20439-05-15 מדינת ישראל נ' חוראני

17 דצמבר 2015

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פאלח חוראני

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד כסרא דראושה

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ו**החזקת אגרופן או סכין למטרה שאינה כשרה**, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בתאריך 8.5.2015, הסיע הנאשם את חבריו א פ (להלן: "**המתלונן**") ועודאי מוסא (להלן: "**עודאי**"). לאחר שהמתלונן שוחח עם אחר בטלפון והודיעו כי הוא בדרכו אליו עם עודאי, התרגז הנאשם משום ששמו לא הוזכר ואמר למתלונן "מה אני פראייר? למה אתה לא אומר את השם שלי? מה אני סמרטוט? אתה לא מכיר אותי, אני שרוט, אני עדיין מעליך".

3. המתלונן השיב לנאשם שאינו רוצה דבר, וביקש שיחזירו לביתו. בתגובה, עצר הנאשם את הרכב, יצא ופתח את דלת הנוסע האחורית, תפס את המתלונן בצווארו, ובאחיזתו שרט את המתלונן באמצעות ציפורניו החדות שלוש שריטות בצוואר. הנאשם הוציא את המתלונן מהרכב ואמר לו: "אתה עדיין לא מכיר אותי?". המתלונן השליך אבנים לעבר הנאשם על מנת להרחיקו, אך הנאשם הוציא מתא דלת הנהג סכין יפנית, פתח את להבה, וניסה לדקור באמצעותה את המתלונן. כתוצאה מפתיחת הלהב

נחתך הנאשם ביד שמאל.

טיעוני המאשימה לעונש:

4. ב"כ המאשימה טען כי לנאשם רישום קודם (ללא הרשעה) מבית משפט לנוער, במסגרתו הוטלה עליו התחייבות כספית, אשר הינה ברת הפעלה כיום. ב"כ המאשימה הגיש לעיוני תמונות של המתלונן והנאשם המתעדות את פציעותיהם בעקבות האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן.
5. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הורשע בכתב אישום חמור. לדבריו, אין המדובר בהחזקת סכין בלבד. הנאשם החזיק בסכין ואף נופף בה לעבר המתלונן ומכאן החומרה. תופעת הסכינאות המתרחבת מחייבת ענישה מחמירה, נוכח המסוכנות הטמונה בה והתוצאות העלולות להיגרם.
6. ב"כ המאשימה סבור כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע בכללותו הינו 7 עד 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלונן. באשר לאמור בתסקיר שירות המבחן, הרי ששירות המבחן סבור כי מדובר בבחור אימפולסיבי המגיב בתוקפנות במצבים הנתפסים בעיניו כפוגעים בכבודו. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, נוכח שלילת אפשרות זו על ידי הנאשם. לכן, עותר ב"כ המאשימה לעונשים מרתיעים, לרבות עונש מאסר בפועל משמעותי.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש :

7. ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם. לדבריו, עסקין בבחור צעיר אשר עברו אינו מכביד, והוא אף נישא לאחרונה לבת זוגו. מבחינת הנאשם חתונה זו מהווה אירוע משמעותי התורם רבות לשיקומו.
8. באשר לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן, הרי מדובר בוויכוח ספונטאני, חילופי מילים, וכעס הדדי בין חברים, אשר התפתח והסלים. לדבריו, מחומר הראיות עולה כי אף המתלונן הגיב לדברי הנאשם, השליך אבנים לעברו, קילל ואיים. תמונת המתלונן, אשר הוגשה לעיון בית המשפט, צולמה כשעה לאחר האירוע, ואינה משקפת נכונה את הדברים. מדובר בשריטה שטחית בלבד ולמחרת המתלונן החלים ולא נזקק לטיפול רפואי.
9. הנאשם הביע חרטה עמוקה בפני המתלונן, השניים השלימו ביניהם ואף קיים הסכם סולחה. ב"כ הנאשם אף הגיש לעיוני מכתב שכתב המתלונן, בו הוא מאשר שהסולחה ביניהם היא רצינית. ב"כ הנאשם טען כי משפחות הנאשם והמתלונן ביחסי ידידות עמוקה ואף תנאי השחרור בתיק זה היו על דעת משפחת המתלונן. בגין תיק זה שהה הנאשם במשך כ - 6.5 חודשים במעצר בית חלקי באזור הנגב, רחוק מאזור מגוריו וממשפחתו. לדבריו, יש ליתן לכך משקל בבוא בית המשפט לגזור את דינו של

הנאשם.

10. ב"כ הנאשם ביקש להעדיף שיקום בקהילה על פני הליך שיקום בין כותלי הכלא. לכן, לשיטתו, יש לגזור על הנאשם מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות בצירוף מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

11. **הנאשם** טען בפניי כי התחתן לאחרונה ואת עונשו בגין אירוע זה כבר קיבל, וזאת בעקבות מעצרו ובהמשך הרחקתו מכפרו למשך כ- 7 חודשים. לדבריו בקרוב יולד לו ילד והוא רוצה לבנות משפחה ולהפסיק עם השטויות, כהגדרתו. הנאשם הביע צער על מעשיו.

תסקיר שירות המבחן:

12. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 21, סיים 12 שנות לימוד ובהיותו בן 13 עבר עם הוריו לאילת. בשל קשיי הסתגלות הסתובב שם עם נוער שוליים והסתבך בפלילים. לפני כ- 4 שנים שב להתגורר עם משפחתו בכפר ולאחרונה התחתן עם חברתו.

13. בהתייחסו לעבירות טען הנאשם כי אכן התנהל ויכוח ברכב והמתלונן צעק וקילל אותו. לדבריו, שניהם יצאו מהרכב והמתלונן זרק אבן לעברו. לדבריו אחז בצווארו של המתלונן ואף הוציא סכין מהרכב, מסיבה לא ברורה. בהמשך טען כי ביצע את המעשים לצורך הגנה עצמית.

14. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר המתמיד במסגרת התעסוקתית. לצד זאת הינו אימפולסיבי, בעל קושי בוויסות דחפים, בעל דימוי עצמי נמוך, ומגיב בתוקפנות במצבים הנתפסים בפניו כפוגעים בכבודו. נראה כי גדל בבית שהתקשה לשים לו גבולות.

15. שירות המבחן התרשם מחוסר כנות ופתיחות מצד הנאשם, ומניסיון לטשטש ולמזער פרטים שעשויים להיתפס כלא חיוביים. הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ומתקשה לגלות אמפטיה לקורבן. הנאשם מרוכז במחירים האישיים אותם הוא משלם. בשלב זה של חייו, רמת הסיכון להישנות מקרים דומים מצידו הינה גבוהה, ובשלב זה של חייו הוא יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי. לכן, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו, והמליץ על ענישה מציבת גבולות בדמות מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, זאת לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

דין והכרעה:

16. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע:

17. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו. כל אדם זכאי להגנה על גופו מפני פגיעה אלימה בו.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט דנציגר בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן** (פורסם בנבו, מיום 10.11.09):

"... יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

18. כפי שעולה מהפסיקה, מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, היא מחמירה בדרך כלל. יחד עם זאת קיים מנעד ענישה רחב, בהתאם לנסיבות המקרה. לשם המחשה:

א. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 8241/13 **ברדה נ' מדינת ישראל** (25.3.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נדון בבית משפט המחוזי ל-4 חודשי עבודות שירות.

ג. ת"פ 31956-12-12 (שלום טבריה) **מדינת ישראל נ' מסאל** (9.5.13), הנאשם לא הורשע. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי ובאפשרות שיקום הנאשם.

19. אף מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירות של **החזקת סכין** היא בדרך כלל מחמירה.

20. בע"פ (מחוזי נצרת) 7418-12-12 **דוד אלפסי נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.2.13), המערער הורשע, בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, וזאת לאחר שברכבו נמצאה סכין מתחת לכיסא הנהג והוא לא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. בית המשפט השלום גזר על המערער 5 חודשי מאסר, מתוכם 2 חודשי מאסר בפועל וקבע כי המערער ירצה אותם בדרך של עבודות שירות, זאת לאחר שקבע כי מתחם ענישה נע בין מאסר על תנאי עד 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, אם כי תיקן במקצת את מתחם הענישה, בקובעו:

"באשר למתחם העונש ההולם אנו סבורים כי כאשר בית המשפט בוחן את

נסיבות העבירה מתוך מטרה לקבוע את המתחם עליו ליתן דעתו לכך שגם במקרה של החזקת סכין קיימות נסיבות שונות ומגוונות אשר יש להבחין ביניהן. כך למשל למתחם בעבירה של נשיאת סכין על גופו של אדם שונה מהמתחם של נשיאת סכין בתוך רכב כאשר גם להחזקת סכין בתוך רכב יתכנו וריאציות שונות. בנוגע למתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה שבפנינו שהסכין לא הוחזקה על גופו של המערער אנו סבורים כי המתחם ההולם בין מאסר על תנאי ל- 9 חודשי מאסר בפועל."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

21. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם ולנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

22. בהקשר זה, לקחתי בחשבון את העובדה כי לא מדובר באירוע מתוכנן, אלא באירוע ספונטני ומיותר לחלוטין. נתתי דעתי אף לכך שחלקו היחסי של הנאשם באירוע הינו רב. עם זאת, אף המתלון מאשר בעימות שנערך בינו לבין הנאשם (אשר הוגש לעיוני) כי הגיב לדבריו של הנאשם, קילל ואיים עליו, ואף השליך אבן לעבר הנאשם, ובכך תרם אף הוא להתפתחותו של האירוע. התחשבתי בכך שהנזק שנגרם למתלון הינו מינורי והסתכם בשריטות שטחיות בצווארו מציפורנו של הנאשם.

23. עסקינן באירוע אחד ולכן יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם בנסיבות המקרה, נע בין **מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

24. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. אין חולק כי כל עונש שייגזר על הנאשם יפגע בו ואף בבני משפחתו. מדובר בנאשם צעיר אשר התחתן לאחרונה. ייתכן כי שינוי זה בחייו יוביל אף לשינוי בדפוסי החשיבה שלו, נטילת אחריות על מעשיו והתחשבות בזולתו.

ב. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו ואף עשה מאמץ, בסמוך לאחר ביצוען של העבירות, לתקן דרכיו. הסכם הסולחה בינו לבין המתלון והדברים שכתב המתלון במכתב אשר הוגש לעיוני, לפיו הוא סולח לנאשם וכי השניים יישארו חברים לכול חייהם וכך אף בני משפחותיהם, מדברים בעד עצמם.

ג. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם גדל בבית שהתקשה להציב לו גבולות. ייתכן כי אף לכך הייתה השפעה על ביצוען של העבירות בתיק זה, כמו גם העבירות אותן ביצע בעבר, בגין נשפט בבית משפט לנוער.

25. עסקינן אומנם בעבירות אלימות המחייבות, בדרך כלל, ענישה מחמירה בדמות מאסר בפועל ממש. יחד עם זאת, סבורני כי בנסיבות מקרה זה ניתן להימנע מהטלת מאסר בין כותלי בית הסוהר. מדובר בנאשם צעיר אשר התחתן לאחרונה ומוכן אני לראות בשינוי זה סיכוי ואף תמריץ לשינוי באורחות חייו ובדפוסי החשיבה שלו. הנאשם לא ריצה מאסר בעבר ובגין תיק זה אף הורחק ממקום מגוריו לתקופה ממושכת.

26. עסקינן באירוע בלתי מתוכנן, בין חברים, אשר נותרו חברים אף לאחריו. בהתחשב בעמדת המתלונן כפי שהובעה במכתבו, ובהתחשב בשריטה השטחית אשר נגרמה מציפורנו של הנאשם עת אחז במתלונן, סבורני כי ענישה הצופה פני עתיד, בצירוף מאסר שירוצה בעבודות שירות, יהא בה כדי להוות גורם מרתיע ומציב גבולות עבור הנאשם, כהמלצת שירות המבחן.

27. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצו בעבודות שירות, כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 01/03/2016 במועצה המקומית מגדל.

על הנאשם להתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעבור ויורשע על כל אחת מהעבירות בהן הורשע וכן כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. אני מורה על הפעלת ההתחייבות הכספית בסך 2,000 ₪ שהוטלה בת"פ (שלום נוער - טבריה) 40950-08-11 מיום 29.10.2013.

ד. קנס בסך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 6 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון ביום 15.1.16 ובכל 15 לחודש שלאחריו ועד התשלום המלא בפועל. אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד הקנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד.

ה. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן מר א פ, מכפר עילבון.

הפיצוי ישולם באמצעות קופת בית המשפט בתוך 30 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ה' טבת תשע"ו, 17/12/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט